

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan jo konstatere, at Socialdemokratiets og Enhedslistens grønne hjerte banker i samme takt. Det springende punkt er så midlerne. Jeg kunne forstå, at Socialdemokratiet siger, at de ligesom må finde ud af det i EU i fællesskab. Men er det ikke rigtigt, vil jeg spørge fru Lotte Bundsgaard om – nu vil jeg så gå ind i den juridiske diskussion, som optager Socialdemokratiet – at man så her, altså set ud fra Socialdemokratiets præmisser, skal skelne mellem, at noget af det her dog er muligt eller kunne være muligt i EU-sammenhæng? Jeg tænker på, at EU jo selv har en beskyttelsesklauseul i rådsdirektivet om tilsætningsstoffer, og at den her beskyttelsesklauseul jo netop kan bruges i situationer, hvor man siger: Ja, her er et alvorligt problem.

Tilsætningsstofdirektivets artikel 11, der jo altså har udgangspunkt i landbrugsartikel 43, peger jo netop på, at i det tilfælde, hvor tilsætningsstof udgør en fare for mennesker eller dyr og deres sundhed og for miljøet, jamen dér er det vigtigt så at sige, at vi selv fejrer for egen dør så meget som vel muligt. Er det ikke en vigtig national indsats netop at udnytte en sådan lov til bristepunktet? Men lad mig så indrømme med det samme, at hvad angår indførsel af foderstoffer, jamen der har jeg kun ét ord tilbage at sige, og det er nødretsargumentet.

Men dér synes jeg også, det ville være værdigt, netop når vi er enige, at der er nogen, der går foran og siger: Av min arm, her er grund til at bruge nødret. Lad os gøre det.

Første næstformand (Birte Weiss):

Man får altså ikke længere taletid ved at vende ryggen til formanden.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er som sagt meget enig med hr. Søren Kolstrup i, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, og at vi skal gå lige til strengen, men jeg mener ikke, at vi skal overtræde fællesskabets regler. Så kan man godt begynde med alt muligt juristeri. Jeg synes, at vi skal sige, at det her kan vi ikke gøre på grund af EU-reglerne. Vi kan så, som Enhedslisten siger, bruge nødretten. Dér er vurderingen jo også, at man heller ikke kan gøre det på en så generel ting som den her.

Så jeg synes, vil jeg sige til hr. Søren Kolstrup, at det vil gavne hans og min fælles kamp

mod vækstfremmere og salmonella bedre, at vi arbejder inden for fællesskabet og prøver på at bruge de regler og overbevise de andre lande – ligesom vi har fået forbudt to vækstfremmere – i stedet for at overtræde reglerne, som hr. Søren Kolstrup jo også ved at vi gør, hvis vi vedtager det her lovforslag.

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil sige, at Venstre selvfølgelig har megen sympati for indholdet i lovforslagene, men vi har ikke megen sympati over for, at de fremsættes nu. Nu hvor dansk landbrug selv har erklæret – og det har de gjort for mere end et år siden – at man vil til at udfase brugen af vækstfremmere. Så hvorfor nu vride armen om på landbruget? Jeg ved ikke, om Enhedslisten har et behov for at hævde sig, inden landbruget selv klarer tingene.

Allerede i foråret stoppede man brugen af vækstfremmere til slagtesvin, nemlig den 1. april 1998, og man har erklæret, at man vil stoppe totalt med brugen af vækstfremmere, inden vi går ind i det næste årtusind, altså inden godt et år. Danmark har herved som den største svineeksportør inden for to år frivilligt stoppet brugen af vækstfremmere. Det synes jeg er ganske imponerende af landbruget, når man tænker på, hvad Christiansborg har bebyrdet landbruget med som tak. Her tænker jeg på vandmiljøplan, skrappe krav til staldindretning, dyrkefri bræmmer, jordskatter, øgede grundskatter, og så kan man dertil lægge de faldende priser.

Så jeg mener, at landbruget har nok at se til, og vi mener i Venstre, at vi skal stole på den erklæring, som landbruget har fremsat; den indeholder en realistisk deadline. Man skal nemlig tænke på balanceforholdet mellem en for hurtig udfasning og dermed et øget forbrug i forhold til antibiotika i sygdomsbekæmpelsen.

Ministeren har allerede kunnet bruge denne erklæring som løftestang over for Europa-Kommissionen, og det synes vi ministeren har gjort ganske udmærket, og det er rart, at vi kan tale med vægt i dansk landbrug.

Vi skal i mellemtiden sikre, at dansk landbrug får en fair omtale, en fair behandling og frem for alt en fair konkurrence med andre lande. Nu må så de såkaldte politiske forbrugere opfylde deres hårde krav til landbruget ved at lægge hård valuta ved køledisken i forhold til danske kvalitetsvarer og altså købe danske landbrugsvarer, så undgår vi helt import. Det